

Розпач

Говард Лавкрафт

(переклад "Despair" Г. Ф. Лавкрафта)

Коли ніч, з боліт ридає,
З кипарисів хащ зітхає,
З вітром у пітьмі літає,
Зграя форм пекельних та.
З тріском віти мов ламає,
Комишами завиває,
Берегом, з-під скель лунає
Духів розпачу орда.

В мене, якось, може й правда,
В сірім небі Листопада,
Згасла юності лампада –
Щось таке, як благодать.
Небо темне – було сяйне,
Золото в лазурі файне,
Сон це! Явним стало тайне,
Діта* снів на нім печать.

Та Часу потік, стрімкого,
Не несе знання чіткого –
Біг наосліп наче в нього,
Повз неходжених полів.
Й репетує мореплавець,
Зрить вогнів смертельних танець,
Й буревісник злить, блукалець,
Серед моря, без вітрів.

Крила злі в ефірі б'ються,
Грифи духом нажеруться,
Завжди миттю пронесуться,
Чорні тварі неба тлом.
Тіні радощів минулих,
Біси жалощів майбутніх,
Хмара безуму з усіх їх –
Це завжди в душі жило.

Так живуть одні, сумують
Туги муки в них пульсують
Фурії** у них грабують
Спокій їх і відпочин.
Та крім стогонів їх кволих
Їх чекає, крім лих нових –
Забуття, як апогей всіх
Пошуків роками змін.

Переклад Віталія Гречки 28.04.2023

*Діт – Dis Pater (також Dispater чи Dis), Діспáтер чи Отець Діт — у римській міфології один з богів підземного світу.

** Фúрії – Furiae (буквально люті від лат. furire – лютувати) – римські богині помсти та мук совісті, що карають людей за гріхи.